

ulykkelige Forsøg paa at dømme om, hvad der var til Gæld for Danmark med Hensyn til Befæstninger. Det ærede Medlem har ligesom lagt et tungt Ansvar paa General Raasløffs Skuldrer, fordi han skulde have forsvaret vor Marines Udvikling ved at komme med sit Forslag om Skibe af 12 Fods Dybgaende eller — som det meget rigtig blev bemærket af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) — fordi han kom med sin Plan om væsentligst at danne et Kystforsvar. Naar jeg tænker paa, hvorledes det samme ærede Medlem dømte om dem, som ikke vilde være med til at øse Millioner ud til Befæstningen af Dannevirke, saa forekommer det mig, at han godt kunde have ladet være at lægge saa svær en Byrde og saa stort et Ansvar paa den Mand, som han nævnte. Det ærede Medlem forekommer mig at have spillet Fallit i sin Dom over, hvad der tjente til Danmarks Forsvar ved en tidligere Velighed. Jeg var tilstede i denne Sal, den Gang han mere end nogen Anden opgav Alt, fordi Dannevirke var falden.

**Formanden:** Den ærede Taler vil erindre, at det er Sagen og ikke det ærede Medlems Fortid, som ligger for.

**Winther:** Det erindrer jeg, Hr. Formand, og jeg skal ikke videre forfølge dette; jeg vilde kun advare imod at fæste for stor Tillid til det ærede Medlems haarde og dristige Domme om andre Mænd. Det er kun som saadant at jeg har villet omtale dette Forhold. De to Systemer have jo i en længere Aarrække været Gjenstand for Strid, og det maa erindres, at længe førend General Raasløff fremskom med sit Forslag, havde Oberst Eschering, uvovlet, hvorledes det netop var den Vej, man skulde gaa. Jeg stoler mere paa hans Forudsæenhed i den Henseende — ligesom jeg stode paa hans Opfattelse af Dannevirkestillingen, — end jeg stoler trygt paa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Men hvad er det for en forunderlig Hast, som nu er kommen over os her, saa at man, uagtet der vist aldrig har været saa stor Ud sigt til at faae Forsvarslovene igjennem, som der er i dette Dieblit, ikke tør vente med at tage Bestemmelse om dette Pantserfisk, indtil disse Løse komme til at foreligge? Dette forekommer mig at være besynderligt; thi de Skibe, som der maatte blive foreslaaede, kunne jo blive bevilgede i Genhold til den samme Finantslov. Det er en Mulighed, at der kan komme til at staa i en Paragraf her, at i Genhold til den og den Lov skulle de og de Konti forandres saaledes; hvorfor har man da denne Hast? Ansvar man maaste Planen for vort Forsvarsvæsen for at være et uvedkommende Hensyn her? Det forekommer mig, at, er der Noget, som er et vedkommende Hensyn her, saa maa det i Særdeleshed

være dette. Jeg for min Part skal naturligvis holde fast ved det, som jeg har været med til at indstille til det høie Thing, og da jeg ikke vil indlade mig paa særlige Betragtninger over de forskellige Arter af Skibe, fordi jeg er ufsendt dermed, skal jeg ikke opholde det ærede Thing længere herved. — Derimod er der et andet Punkt, som jeg vilde berøre; det er det, som er fremhævet af den ærede Ordfører, nemlig, at, naar man vil have bevilget saa overordentlig store Midler til Forsvarsvæsenet, saa skal man ogsaa sørge for at faae dertil svarende Indtægter fra de Rikder, hvor det søles mindst. Det forekommer mig, at, skulde man i det Hele komme til at gaa ind paa noget af de Forslag til større Skibes Bygning, som her ere komne frem, saa maatte det være støttet til, at man havde en Rikde, som man ikke i længere Tid har set flyde, og som satte os istand til at gaa til disse Udgifter uden at forsømme andre Statsøiemeds Udvikling. Ligesom den ærede Minister sagde, at det havde været forsværligt ikke at bygge det store Skib ifjor, saaledes bemærkede han ogsaa — og det er gjentaget af flere, men det bør atter fremhæves — at de Skibe, som ere byggede, ogsaa hørte med til de Skibe, som vare nødvendige, og jeg ser altsaa ikke, at man med nogen Ret er istand til at sige, at Rigsdagen skulde have forsaemt Noget, idet den dog væsentligst har fulgt Regjeringen med Hensyn til dette Punkt. Jeg tillader mig nemlig at sige, at man følger Regjeringen, naar Regjeringen tager imod det endelige Resultat, som Rigsdagen kommer til med Hensyn til en saadan Bevilling. Jeg skal altsaa tillade mig at slutte mig til den ærede Ordførers Umbefaling; men i Særdeleshed skal jeg advare imod de stærke Domme, som komme fra ukompetent Side.

**Frederiksen:** Jeg har før stemt mod Bevilling til et stort Pantserfisk, men har nu været noget i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stemme idag. Jeg har været blandt dem, som i sin Tid i Finantsudvalget blev belært af General Raasløff; jeg har hørt ham uvovle, hvorledes vore Pantserfiske umulig kunde stilles i Slaglinie, de vare uskikkede til at følges ad og vare ude af Stand til at kæmpe sammen. Men jeg har ganske vist tillige lært Noget af de Forhandlinger, som nu have fundet Sted her i de sidste Aar. Noormeget jeg end maatte finde de Løstere rigtige, som i sin Tid General Raasløff fremsatte om Kystforsvaret som det Væsentligste, saa kan jeg dog paa den anden Side, da jeg nu har hørt, at Alt, hvad der her findes af Sagkundskab i den Retning, paa det Bestemteste udtaler sig for, at hele vor Marine kræver, naar vi skulle bygge, da et stort Pantserfisk, et saadant svært, svømmende Batteri, et saadant Kystforsvar, som her forlanges, saa kan jeg ikke Andet end give efter her lige-